

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **Ing. P. R.**, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2022 č.j. MHMP 901879/2022/Kou

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „žalovaný“), ze dne 6. 6. 2022, č. j. MHMP 901879/2022/Kou (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byla podle ust. § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) ve výroku I. zrušena část výroku a odůvodnění (pod č. 5) rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru dopravy, oddělení dopravních přestupků ze dne 27. 1. 2022, č. j. MC05 23885/2022

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

(dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a řízení o uvedeném přestupku bylo zastaveno, a ve výroku II. bylo dle ust. § 90 odst. 1 písm. c)

správního řádu prvostupňové rozhodnutí změněno tak, že namísto správního trestu pokuty ve výši 1 800 Kč byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, a ve výroku III. bylo dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu prvostupňové rozhodnutí ve zbytku potvrzeno.

2. Prvostupňovým rozhodnutím Úřad městské části Praha 5 (dále jen „správní orgán I. stupně“) v souladu s ust. § 67 odst. 1 správního řádu rozhodl tak, že žalobce se jako provozovatel motorového vozidla specifikované registrační značky dopustil přestupků dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 361/2000 Sb.“) tím, že v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem, když,

- 1.) dne 7. 9. 2020 v 8:30 hodin v parkovacím úseku Vodní, Praha 5, GPS souřadnice 50°4'42.071"N, 14°24'21.686"E, bylo orgánem Městské policie hl. m. Prahy lokalizováno a zadokumentováno neoprávněné stání motorového vozidla specifikované registrační značky, jehož neztotožněný řidič bez příslušného povolení zastavil a stál na úseku označeném dopravní značkou č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08-20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, tj. na placeném parkovišti, přičemž se řidič uvedeného vozidla neřídil bližšími údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu a neuhradil parkovné, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a současně se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;

- 2.) dne 6. 10. 2020 v 12:18 hodin v parkovacím úseku Vodní, Praha 5, GPS souřadnice 50°4'42.287"N, 14°24'24.606"E, bylo orgánem Městské policie hl. m. Prahy lokalizováno a zadokumentováno neoprávněné stání motorového vozidla specifikované registrační značky, jehož neztotožněný řidič bez příslušného povolení zastavil a stál na úseku označeném dopravní značkou č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08-20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, tj. na placeném parkovišti, přičemž se řidič uvedeného vozidla neřídil bližšími údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu a neuhradil parkovné, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a současně se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;

- 3.) dne 14. 10. 2020 v 8:35 hodin v parkovacím úseku Vodní, Praha 5, GPS souřadnice 50°4'42.200"N, 14°24'23.443"E, bylo orgánem Městské policie hl. m. Prahy lokalizováno a zadokumentováno neoprávněné stání motorového vozidla specifikované registrační značky, jehož neztotožněný řidič bez příslušného povolení zastavil a stál na úseku označeném dopravní značkou č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08-20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, tj. na placeném parkovišti, přičemž se řidič uvedeného vozidla neřídil bližšími údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu a neuhradil parkovné, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a současně se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;

- 4.) dne 18. 11. 2020 v 11:56 hodin v parkovacím úseku Roentgenova, Praha 5, GPS souřadnice 50°4'32.120"N, 14°21'12.416"E, bylo orgánem Městské policie hl. m. Prahy

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

lokalizováno a zadokumentováno neoprávněné stání motorového vozidla specifikované registrační značky, jehož neztotožněný řidič bez příslušného povolení zastavil a stál na úseku označeném dopravní značkou č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08-20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, tj. na placeném parkovišti, přičemž se řidič uvedeného vozidla neřídil bližšími údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu a neuhradil parkovné, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a současně se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;

5.) dne 18. 12. 2020 v 13:04 hodin v parkovacím úseku Roentgenova, Praha 5, GPS souřadnice 50°4'32.143"N, 14°21'12.667"E, bylo orgánem Městské policie hl. m. Prahy lokalizováno a zadokumentováno neoprávněné stání motorového vozidla specifikované registrační značky, jehož neztotožněný řidič bez příslušného povolení zastavil a stál na úseku označeném dopravní značkou č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08-20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, tj. na placeném parkovišti, přičemž se řidič uvedeného vozidla neřídil bližšími údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu a neuhradil parkovné, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a současně se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;

6.) dne 26. 1. 2021 v 10:12 hodin v parkovacím úseku Vodní, Praha 5, GPS souřadnice 50°4'42.211"N, 14°24'23.598"E, bylo orgánem Městské policie hl. m. Prahy lokalizováno a zadokumentováno neoprávněné stání motorového vozidla specifikované registrační značky, jehož neztotožněný řidič bez příslušného povolení zastavil a stál na úseku označeném dopravní značkou č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08-20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, tj. na placeném parkovišti, přičemž se řidič uvedeného vozidla neřídil bližšími údaji na značce, dodatkové tabulce nebo parkovacím automatu a neuhradil parkovné, čímž porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. a současně se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona;

za což mu byla dle ust. § 125f odst. 4 ve spojení s ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 1 800 Kč a povinnost uhradit náhradu nákladů řízení.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce namítal, že skutkové a právní závěry v napadeném i prvostupňovém rozhodnutí jsou zcela vadné, vyznačující se toliko svévolí a úmyslem správních orgánů způsobit žalobci nemajetkovou újmu a materiální škodu v rozporu s právními předpisy, judikaturou Nejvyššího správního soudu, Ústavního soudu, Listinou základních práv a svobod a Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod. Důvody, které správní orgány uvádí, nejsou zákonné, rozhodnutí jsou nesprávná, skutková podstata nemá oporu ve spise, je s ním v rozporu. Rozhodnutí správních orgánů lze mít nejen za neurčitá, ale i za nesrozumitelná a zmatečná pro nedostatek důvodů. Samotná odůvodnění rozhodnutí jsou nepřesvědčivá, nedostatečná a nesprávná. Rozhodnutí jsou rovněž nepřezkoumatelná pro existenci tzv. opomenutých důkazů, pro nevypořádání právně rozhodných tvrzení, důkazních návrhů a právní argumentace žalobce.
4. V prvním žalobním bodě žalobce namítal, že podle platné právní úpravy, judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu ČR platí, že úředním záznamem policejního orgánu ani oznámením policejního orgánu nelze prokázat, že se měl

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

žalobce dopustit vytýkaných přestupků, k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, a náleží Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02. Oznámení Městské policie hl. m. Prahy o podezření ze spáchání uvedených přestupků žalobcem nejsou důkazem a spáchání přestupků na základě oznámení Městské policie hl. m. Prahy tak nebylo prokázáno. Žalobce rovněž zdůraznil, že nepodepsal žádný úřední záznam policejního orgánu ani jinou listinu policejního orgánu týkající se daných přestupků, neboť v předmětné dny nebyl policií kontrolován ani v Praze 5, ani jinde.

5. Ve druhém žalobním bodě žalobce poukazoval na to, že dle odůvodnění prvostupňového rozhodnutí bylo stání předmětného motorového vozidla zaregistrováno automatizovaným technickým prostředkem. Správní orgán I. stupně však nedoložil a neprokázal, že ono automatizované technické zařízení bylo pevné stacionární zařízení, které bylo v inkriminovaných dobách umístěno v předmětných parkovacích úsecích v ulici Vodní a Roentgenova v Praze 5, tj. na počátku nebo konci placených parkovacích úseků. Správní orgán I. stupně také nedoložil a neprokázal, že dané automatizované technické zařízení bylo v inkriminovaných dobách obsluhováno přímo příslušníky Městské policie hl. m. Prahy, ani neprokázal, že přímo příslušníci Městské policie hl. m. Prahy přímo na místě pořídili fotografie stání žalobcova motorového vozidla. Správní orgán I. stupně rovněž v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí neuvádí, co je tím tajemným automatizovaným technickým prostředkem a kdo ho obsluhoval při dokumentování stání žalobcova motorového vozidla v časech, kdy se měl žalobce dopustit stání na placeném parkovišti. Přitom je notorií (kterou žalobce nemusí prokazovat), že fotografie o údajných přestupcích, a tedy jejich vyhodnocení spočívající v identifikování nezaplacení parkovného pro zadokumentované stání motorového vozidla v placených parkovacích úsecích, jakožto podkladů pro oznámení Městské policie hl. m. Prahy o možném přestupku, zajišťuje na základě finančního protiplnění z veřejných peněz soukromá společnost Eltodo, a.s., a tak tomu bylo i v případě žalobce. K tomu žalobce odkázal na výpis z Obchodního rejstříku společnosti Eltodo, a.s., a na obsah smluvní dokumentace uzavřené mezi společnostmi Eltodo, a.s., žalovaným, správním orgánem I. stupně a Městskou policií hl. m. Prahy, jejíž účelem je dokumentování stání motorových vozidel v úsecích placeného parkování na území hl. m. Prahy a s tím spojené vyhodnocení protiprávního přestupkového jednání provozovatelů a řidičů motorových vozidel. Žalobce také odkázal na článek z webových stránek časopisu Forbes, *Bigbrother. Jak fungují auta Eltodo, která v Praze kontrolují parkování*, podle kterého auta společnosti Eltodo, a.s. kontrolují v Praze všechny ulice se zpoplatněným parkováním a hl. m. Praha společnosti Eltodo, a.s. za odhalování přestupků ročně platí zhruba 40 miliónů korun.
6. Ve třetím žalobním bodě namítal, že zákon č. 361/2000 Sb. neumožnil správnímu orgánu I. stupně, žalovanému, ani Městské policii hl. m. Prahy přenést výkon veřejné správy spočívající v dokumentování protiprávního jednání spočívajícího ve stání motorového vozidla v placených parkovacích úsecích při nezaplacení parkovacího poplatku a odhalování těchto přestupků na soukromý subjekt, k tomu odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 1 As 12/2008 – 67. Uvedl, že pořízené fotografie nelze pro řízení o předmětných přestupcích použít jako důkazy získané zákonným způsobem, a rovněž nelze jako zákonné důkazy použít podklady, které byly pro Městskou policii hl. m. Prahy vypracované a předané společností Eltodo, a.s., a které obsahují vyhodnocení provedené touto společností tj. spárování fotografií o stání žalobcova motorového vozidla s údaji o nezaplacení parkování. Nebylo tak prokázáno stání žalobcova motorového vozidla v placených parkovacích

úsecích v ulici Vodní a Roentgenova v Praze 5 v časech, kdy bylo stání na těchto místech zpoplatněné, a proto mu ani nevznikla povinnost zaplatit parkovací poplatky; správními orgány tvrzené přestupky se nestaly, spáchání přestupků nebylo prokázáno. Dle žalobce je třeba fotografie pořízené soukromou společností považovat za cílené a svévolné narušování jeho soukromí a jiných jeho základních a ústavně garantovaných osobnostní práv, a za nepřipustný stalking.

7. V replice ze dne 5. 12. 2023 doplnil, že na základě žalovaným zmíněných předpisů Hlavního města Prahy měla zákonné zmocnění pro zajištění podkladů pro správní řízení v podobě fotodokumentace pouze Technická správa komunikací hl. m. Prahy, nikoli soukromá společnost Eltodo, a.s.
8. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítal systémovou podjatost žalovaného i správního orgánu I. stupně, neboť žalovaný i správní orgán I. stupně uzavřeli smlouvu se společností Eltodo, a.s. za účelem obstarávání fotografií o stání motorových vozidel v placených parkovacích úsecích a jejich následném zpracování touto soukromou společností v podobě provedení tzv. spárování fotografie o údajném stání motorového vozidla v placeném parkovacím úseku s údajem o nezaplacení parkovacího poplatku, a jejich následném předání Městské polici hl. m. Prahy, jakožto podkladů pro oznámení o přestupku. Žalovaný i správní orgán I. stupně tak nebyli oprávněni rozhodovat o odvolání žalobce, a to z důvodu střetu zájmů. Jednání správních orgánů má dle žalobce znaky korporátního fašismu, které je v demokratickém právním státě, jímž je Česká republika, zcela nepřipustné.
9. V pátém žalobním bodě namítal, že správní orgány svévolně, protiprávně a účelově ignorovaly právně rozhodné skutečnosti a důkazní návrhy žalobce uplatněné již ve správním

řízení tak, aby žalobci odepřely přístup ke spravedlnosti a právní ochranu v tomto řízení, jejich rozhodnutí jsou nesprávná, nelogická formalistická a nepřezkoumatelná. K důkazu žalobce navrhl obsah správního spisu.

10. Navrhl, aby napadené rozhodnutí i prvostupňové rozhodnutí byla zrušena, a aby byla žalovanému i správnímu orgánu I. stupně společně a nerozdílně uložena povinnost uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný zrekapituloval průběh správního řízení včetně všech problematických bodů. K žalobním námitkám konstatoval, že jsou totožné s námitkami odvolacími, s nimiž se dostatečně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a uvedl, že žalobce zůstal po celou dobu správního řízení pasivní, žádnou námitku v průběhu řízení neuplatnil.
12. K námitce týkající se úředního záznamu či oznámení přestupku uvedl, že spisová dokumentace neobsahuje žádný úřední záznam policejního či jiného orgánu, spis obsahuje oznámení přestupku, které jako takové není důkazním prostředkem, ale podkladem, na základě kterého je řízení zahajováno. Dále uvedl, že dané oznámení je přestupcem podepisováno v případě, že je na místě kontroly ztotožněn řidič, v tomto případě však řidič na místě ztotožněn nebyl, přestupek byl projednán v režimu objektivní odpovědnosti. Jako důkazní prostředky slouží fotografie pořízené automatizovaným technickým prostředkem zaznamenávající opakované neoprávněné zastavení a stání motorového vozidla, jehož je žalobce provozovatelem, v úseku

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

platnosti dopravní značky č. IP 13c; dalším důkazem je výpis z CIS, z něhož vyplývá, že žalobce ani v jednom z oznámených případů neuhradil parkovací poplatky. Spisový materiál obsahoval dostatek důkazních prostředků, na základě kterých byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla. Žalobce byl po celou dobu řízení pasivní, nepředložil žádný relevantní důkaz, že by se přestupků nedopustil. V řízení o přestupcích bylo postupováno v souladu s ust. § 3 správního řádu, byl dostatečně zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro vydání rozhodnutí o vině.

13. K námitce týkající se automatizovaného technického prostředku odkázal na ust. § 125f odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., kdy zákonnou podmínkou pro projednání přestupku spočívajícího v neoprávněném zastavení nebo stání není to, aby byl přestupek zjištěn automatizovaným technickým prostředkem. I přesto žalovaný uvedl, že zákon nijak nespecifikuje automatizovaný technický prostředek (dále jen „ATP“), který může být jak mobilní, tak i stacionární, a platí, že do něj není žádným způsobem zasahováno a zachycená vozidla nejsou kontrolována na místě. Na základě smluvního vztahu provádí dodavatel služby zón placeného stání (dále jen „ZPS“) v hl. m. Praze společnost Technická správa komunikací hl. m. Prahy (dále jen „TSK“), a do podzimu roku 2022 to byla právě společnost Eltodo a.s., monitoring zón a sběr dat, přičemž jsou používána vozidla s namontovaným fotografickým systémem, který snímá všechna vozidla (řidič vozidla výběr nijak neovlivňuje), a činnost je zaměřena na dokumentaci vozidel parkujících v zónách placeného stání a následnou analýzu těchto dat, zejména z hlediska parkování vozidel (obsazenost zón placeného parkování). Všechny tyto procesy probíhají automaticky. V případě vozidel, u kterých v rámci monitoringu vznikne podezření ze spáchání přestupku ze strany jeho řidiče (nesoulad zjištěné registrační značky vozidla s databází registračních značek vozidel oprávněných k parkování v ZPS), je databáze doplněna o potřebnou fotodokumentaci a následně je toto zjištění předáno Městské policii hl. m. Prahy k posouzení a případnému dalšímu řešení, doplnění všech známých důkazů a důvodů tohoto podezření. Teprve následně činí Městská policie hl. m. Prahy oznámení podezření na přestupek příslušnému správnímu orgánu (§ 10 zákona České národní rady č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů).
14. K námitce týkající se pořízených fotografií coby nezákonných důkazů, uvedl, že zákon č. 361/2000 Sb. nehovoří o přenášení výkonu veřejné správy na jiný subjekt. Podle žalovaného je v daném případě třeba vyjít z ust. § 23 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 13/1997 Sb.“), podle kterého může obec svým nařízením vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy. V souladu s tímto ustanovením vydalo Hlavní město Praha nařízení č. 19/2017 Sb. hl. m. Prahy, kterým se vymezily oblasti hlavního města Prahy, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy, a usnesení Rady hl. m. Prahy č. 2472 ze dne 9. 9. 2014 k Zásadám pro zřizování ZPS, podle kterého Rada hl. m. Prahy pověřila k zajištění realizace, provozování a rozvoje ZPS správcem TSK, která realizuje činnosti správy ZPS prostřednictvím dodavatelů služeb provozu ZPS vybraných na základě výběrových řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, TSK pak zajišťuje také

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

kontrolu dodavatelů služeb ZPS. Pro monitoring ZPS a dodržování pravidel silničního provozu byla vybrána společnost Eltodo, a.s., nejednalo se tak o soukromou osobu, ale o společnost, se kterou TSK, potažmo Hlavní město Praha, uzavřela smlouvu o dodávce služeb monitoringu dodržování pravidel v ZPS. Na základě tohoto monitoringu pak dochází k vyhodnocení, zda parkující vozidla mají uhrazena v daném parkovacím úseku poplatky za parkování nebo zda mají uhrazeno parkovací oprávnění. Monitorovací vozidlo neprovádí zaměření vozidla podezřelého ze spáchání přestupku, jedná se o polohu monitorovaného vozidla. V případě zjištění, že dané vozidlo nemá uhrazen parkovací poplatek či parkovací oprávnění, vyhodnotí Městská policie hl. m. Prahy na základě pořízené fotodokumentace, zda vzniklo podezření ze spáchání přestupku, které následně postoupí správnímu orgánu k dalšímu řízení. Společnost Eltodo, a.s., tedy neprovádělo výkon veřejné správy ve smyslu dohledu nad dodržováním silničního provozu, ale zajišťovalo pouze na základě smlouvy technickou stránku věci, na jejímž základě Městská policie hl. m. Prahy vyhodnotí, zda se případně jedná o podezření z porušení pravidel silničního provozu a věc předá příslušnému správnímu orgánu. V daném případě jsou ve spisové dokumentaci obsaženy též relace ke všem řešeným přestupkům, kdy bylo správním orgánem zjištěno, že vozidlo žalobce v inkriminované dny a časy nemělo uhrazeny parkovací poplatky a nemá ani zřízeno roční parkovací oprávnění pro toto vozidlo.

15. K námitce, že fotografie pořízené soukromou společností Eltodo, a.s., představují cílené a svévolné narušování žalobcova soukromí a základních ústavně garantovaných osobnostních práv a nepřipustný stalking, odkázal na rozhodnutí pléna Ústavního soudu ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16-1, podle kterého přestupek podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla dle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, přičemž s obviněním ze spáchání tohoto deliktu není spojen žádný významný zásah do osobnostních práv obviněného. Dále uvedl, že fotodokumentace v předloženém spisovém materiálu zachycuje pouze stojící vozidlo žalobce. Byl toho názoru, že pořízení fotodokumentace vozidla při monitoringu parkování vozidel v placených zónách, tedy nikoli samotné osoby žalobce, není způsobilé vzbudit důvodnou obavu o život či zdraví žalobce, či ho nějak zastrašit.
16. K námitce systémové podjatosti uvedl, že je zcela lichá, systémovou podjatost lze namítat pouze v případech, kdy je jedním z účastníků správní orgán, což v řízení o přestupku žalovaný ani správní orgán I. stupně není. Námitka byla rovněž podána opožděně, neboť pokud žalobce uvádí, že je obecně známo, že monitoring provádí soukromá společnost, a jestliže tuto skutečnost věděl již od počátku, tak měl onu námitku uplatnit bezodkladně v řízení o přestupcích a nikoli až v podané žalobě.
17. Navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Obsah správního spisu

18. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
19. Správní řízení bylo vedeno pro skutky, které jsou specifikovány výše v bodě 2 tohoto rozsudku. K tomu je ve správním spise obsaženo 6 oznámení o přestupku Městské policie hl. m. Prahy s fotodokumentací ze dne 7. 9. 2020, 6. 10. 2020, 14. 10. 2020, 18. 11. 2020, 18. 12. 2020 a 26. 1. 2021. V každém jednotlivém oznámení o přestupku

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

- Městské policie hl. m. Prahy je uvedeno, že stání motorového vozidla specifikované tovární a registrační značky bez platného parkovacího oprávnění bylo zadokumentováno ATP používaným při dohledu na dodržování pravidel parkování v rámci systému ZPS, a to ve fialové parkovací zóně. Fotodokumentace vždy zachycuje vozidlo s danou registrační značkou, a to v inkriminované dny a časy, přičemž ve dnech 7. 9. 2020, 6. 10. 2020, 14. 10. 2020 a 26. 1. 2021 jde o ulici Vodní, v Praze 5, kdy vozidlo žalobce bylo zadokumentováno na místě platnosti dopravní značky č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou „Po – Pá 08 – 20 h nebo s platným parkovacím oprávněním. Oblast 51.“, kdy dne 7. 9. 2020 byla u dopravní značky také dodatková tabulka „P5 – 1368“ a dne 6. 10. 2020, 14. 10. 2020 a 26. 1. 2021 byla u dopravní značky také dodatková tabulka „P5 – 1370“; a ve dnech 18. 11. 2020 a 18. 12. 2020 jde o ulici Roentgenova v Praze 5, kdy vozidlo žalobce bylo zadokumentováno na místě platnosti dopravní značky č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou „Po – Pá 08 – 20 h nebo s platným parkovacím oprávněním. Oblast 55.“ a další dodatkovou tabulkou „P5 – 2038“.
20. Součástí správního spisu je u každého oznámení o přestupku také situační plánek s vyznačením dané ulice a místa, kde bylo vozidlo zaparkováno. Dále je u každého oznámení o přestupku výpis z Centrálního informačního systému (dále jen „CIS“), a to pro období od 6. 9. 2020 do 8. 9. 2020, od 5. 10. 2020 do 7. 10. 2020, od 13. 10. 2020 do 15. 10. 2020, od 17. 11. 2020 do 19. 11. 2020, od 17. 12. 2020 do 19. 12. 2020, a od 25. 1. 2021 do 27. 1. 2021, kdy ani v jednom případě nebylo pro dané vozidlo nalezeno jakékoli parkovací oprávnění. Dle výpisu z registru silničních vozidel byl žalobce provozovatelem daného vozidla.
21. Žalobce byl ohledně každého přestupku vyzván, aby uhradil určitou částku, nebo aby sdělil přesné a pravdivé údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Žalobce na žádnou výzvu nereagoval. Usnesením ze dne 19. 7. 2021, č. j. MC05 154155/2021, byla věc přestupku nezjištěného řidiče vozidla ze dne 7. 9. 2020, dne 6. 10. 2020, dne 14. 10. 2020, dne 18. 11. 2020, dne 18. 12. 2020 a ze dne 26. 1. 2021 odložena.
22. Příkazem ze dne 19. 7. 2021, č. j. MC05 154172/2021, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. tím, že jako provozovatel motorového vozidla v rozporu s ust. § 10 odst. 3 téhož zákona nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Proti příkazu podal žalobce odpor.
23. Předvoláním k ústnímu jednání ze dne 29. 11. 2021 byl žalobce předvolán na ústní jednání nařízené na den 12. 1. 2022 v 9:00 hodin. Současně byl žalobce poučen o možnosti konání ústního jednání v jeho nepřítomnosti dle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., a že před vydáním rozhodnutí má právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu, a to v termínu ústního jednání, přičemž pokud se k ústnímu jednání bez náležité a včasné omluvy nebo bez dostatečného důvodu nedostaví a nebude nařizováno další ústní jednání, bude mít správní orgán za to, že toto své právo neuplatňuje.
24. Správnímu orgánu I. stupně bylo dne 13. 12. 2021 doručeno podání žalobce, jímž proti předvolání k ústnímu jednání podal odpor a současně odvolání, a navrhoval, aby bylo dané rozhodnutí zrušeno a řízení zastaveno. Správní orgán I. stupně na toto podání žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

reagoval přípisem ze dne 14. 12. 2021, v němž uvedl, že pod č. j. MC05 259566/2021 bylo vydáno pouze předvolání k jednání, nikoli rozhodnutí, proti kterému by se mohl žalobce odvolávat. Zároveň uvedl, že rozhodnutí o přestupku bude vydáno až na základě ústního jednání, a také znovu žalobce poučil, že pokud se k ústnímu jednání bez řádné omluvy nedostaví, proběhne v jeho nepřítomnosti. Dne 5. 1. 2022 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno podání žalobce ze dne 5. 1. 2022, jímž žalobce podal odpor a zároveň odvolání proti rozhodnutí č. j. MC05 272470/2021 (tj. přípis ze dne 14. 12. 2021), a požadoval, aby toto rozhodnutí bylo zcela zrušeno a řízení zastaveno. Na toto podání již nebylo ze strany správního orgánu I. stupně reagováno.

25. Dle protokolu o ústním jednání ze dne 12. 1. 2022 se žalobce nedostavil a správnímu orgánu I. stupně nebyla doručena ani žádná omluva z tohoto jednání, proběhlo tak v nepřítomnosti žalobce. V průběhu ústního jednání byly provedeny listinné důkazy, zejména oznámeními o přestupku podanými Městskou policií hl. m. Prahy, fotografiemi zaparkovaného vozidla, fotografiemi zachycujícími svislou dopravní značku 13c včetně dodatkových tabulek, plánky parkovacího úseku, výpisy z CIS, výpisem z registru silničních vozidel, a výzvami k úhradě určené částky.
26. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 27. 1. 2022 správní orgán I. stupně uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku, jak je uveden v bodě 2 tohoto rozsudku. U každého jednotlivého skutku pak vycházel zejména z oznámení o přestupku podaného Městskou policií hl. m. Prahy, ze kterého vyplývá, že stání předmětného motorového vozidla bylo zaregistrováno ATP v úseku platnosti dopravní značky č. IP 13c, z fotografií pořízenými ATP, které zachycují předmětné motorové vozidlo, na nichž není zachyceno nakládání/vykládání osob nebo nákladu, nejsou rozsvícena zadní světla ani výstražné světelné zařízení, není staženo žádné okénko, z čehož by se dalo soudit, že je uvnitř vozidla nebo v jeho blízkosti řidič nebo jiná osoba, a nic nenasvědčovalo tomu, že by se jednalo o zastavení pouze na dobu naložení/vyložení nákladu či osob, z fotografií zachycující svislou dopravní značku č. IP 13c včetně dodatkové tabulky, z níž je zřejmé, že parkovací zóna byla v době páchaní přestupku označena viditelným dopravním značením, z plánek parkovacího úseku se zakreslením pozice předmětného motorového vozidla, z výpisu z CIS, ze kterého vyplývá, že pro dané vozidlo nebyl pro daná období uhrazen parkovací poplatek, a výpis z registru vozidel, dle kterého je provozovatelem daného vozidla žalobce. Dále shrnul průběh dosavadního správního řízení, a uvedl, že shromážděný důkazní materiál považuje za dostačující podklad pro vydání rozhodnutí, neboť je jimi prokázáno naplnění ust. § 125f odst. 1 a porušení ust. § 10 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Uvedl, že se nejednalo o jeden náhodný přestupek, ale o opakovaný jev, kdy nebyl za parkující vozidlo uhrazen parkovací poplatek.
27. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 23. 2. 2022 odpor a odvolání, navrhoval, aby dané rozhodnutí bylo zrušeno a řízení zastaveno, a uvedl, že odvolání bude doplněno nejpozději do dne 17. 3. 2022, včetně uvedení důvodu nepřítomnosti v bydlíšti a skutečnosti, že se s rozhodnutím neseznámil. Dne 15. 3. 2022 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno doplnění odvolání, v němž žalobce kromě systémové podjatosti uplatnil totožné námitky jako v žalobě, k námitce týkající pořizování fotografií společností Eltodo, a.s. označil k důkazu výpis z obchodního rejstříku Eltodo, a.s., smluvní dokumentaci mezi společností Eltodo, a.s., správním orgánem I. stupně, žalovaným a Městskou policií hl. m. Prahy a článek z internetových stránek Forbes: *Bigbrother. Jak fungují auta Eltodo, která v Praze kontrolují parkování.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

28. V napadeném rozhodnutí ze dne 6. 6. 2022 žalovaný konstatoval, že předložený spis obsahuje dostatečný důkazní materiál a podklady, zejména fotodokumentaci, výpis z registru silničních vozidel, relaci CIS o úhradách parkovného, situační plánky a oznámení přestupků, z nichž vyplývá, že se řidič vozidla dopustil vytýkaných skutků. Neztotožnil se však s posouzením správního orgánu I. stupně o tom, že došlo ke spáchání šesti samostatných skutků, neboť jednání pod body 4 a 5 jsou pouze jeden skutek, a to přestupek trvající dle ust. § 8 zákona č.

250/2016 Sb., a z fotodokumentace pořízené ATP lze mít za prokazatelně zjištěné a doložené, že vozidlo stálo ve dnech 18. 11. 2020 a 18. 12. 2020 na totožném místě a je zaparkováno ve stejné pozici. K odvolací námitce týkající se nemožnosti prokázání spáchání přestupku na základě úředního záznamu a oznámení o přestupku uvedl, že spisová dokumentace neobsahuje žádný úřední záznam policejního či jiného orgánu, oznámení přestupku jako takové není důkazním prostředkem, ale podkladem, na základě kterého je řízení zahajováno, z prvostupňového rozhodnutí je zjevné, že správní orgán I. stupně nerozhodoval pouze na základě oznámení přestupků, ale až po vyhodnocení dalších v rozhodnutí uvedených důkazů, které prokazují jeho zavinění, nelze tak přisvědčit námitce odvolatele, že skutek nebyl spáchán. K námitce týkající se ATP uvedl, že zákon jej nijak nespecifikuje, může být jak mobilní tak i stacionární, je rovněž notorietou, že v případě monitorování ZPS jsou používána vozidla s namontovaným fotografickým systémem, který snímá všechna vozidla, řidič vozidla výběr nijak neovlivňuje, a následně dochází k porovnání zaznamenaných registračních značek s údaji o parkovacích oprávněních či provedených platbách za parkování; všechny tyto procesy probíhají automaticky, řidič vozidla snímajícího ZPS nemůže ovlivnit, které vozidlo bude zaevidováno a poté oznámeno ohledně podezření ze spáchání přestupku správnímu orgánu, pouhým řízením vozidla nemůže zasáhnout do automatizovaného režimu. Z ust. § 125f odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. vyplývá, že k uplatnění objektivní odpovědnosti provozovatele v případě neoprávněného zastavení nebo stání není nutné, aby byl k jeho zjištění použit ATP, přestupek může být zjištěn například strážníkem městské policie. U námítky, že fotografie nelze použít jako důkaz, protože byly získány nezákonnou cestou, souhlasil, že zákon č. 361/2000 Sb. o přenášení výkonu veřejné správy na jiný subjekt nehovoří, odkázal ale na ust. § 23 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., podle kterého si obec může v nařízení obce vymezit oblasti, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy, a dále odkázal na nařízení hl. m. Prahy č. 19/2017 Sb., kterým se vymezují oblasti hl. m. Prahy, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy, a na usnesení Rady hl. m. Prahy ze dne 9. 9. 2014, č. 2472, kterým byla k zajištění realizace, provozování a rozvoje ZPS pověřena TSK, jakožto správce, která činnosti správy ZPS realizuje prostřednictvím dodavatelů služeb provozu ZPS vybraných na základě výběrových řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, a kontrolu dodavatelů služeb ZPS zajišťuje TSK. Uvedl, že pro monitoring ZPS a dodržování pravidel silničního provozu byla vybrána společnost Eltodo, a.s., jde o společnost, s níž TSK uzavřela smlouvu o dodávce monitoringu dodržování pravidel v ZPS, a na základě tohoto monitoringu dochází k vyhodnocení, zda parkující vozidla mají uhrazeny v daném parkovacím úseku poplatky za parkování nebo zda mají uhrazeno parkovací oprávnění; monitorovací vozidlo neprovádí zaměření vozidla podezřelého ze spáchání přestupku, jedná se o polohu monitorovaného vozidla. V případě zjištění, že dané vozidlo nemá uhrazen parkovací poplatek nebo parkovací Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

oprávnění, vyhodnotí Městská policie hl. m. Prahy na základě pořízené fotodokumentace, zda vzniklo podezření ze spáchání přestupku, které následně předá správnímu úřadu k dalšímu řízení; společnost Eltodo, a.s., tedy neprovádí výkon veřejné správy ve smyslu dohledu nad dodržováním silničního provozu, pouze zajišťuje na základě smlouvy technickou stránku věci, Městská policie hl. m. Prahy poté vyhodnotí, zda se jedná o podezření z porušení pravidel silničního provozu a věc předá příslušnému správnímu orgánu. V daném případě jsou ve spisové dokumentaci založeny i relace ke všem řešeným přestupkům, kdy bylo správním orgánem zjištěno, že dané vozidlo v inkriminované dny a časy nemělo uhrazeny parkovací poplatky a nemá ani zřízeno roční parkovací oprávnění pro toto vozidlo. Také uvedl, že účelem zavedení zón placeného stání je regulace parkování na území hlavního města a vymezení oblastí v hlavním městě k užití za cenu sjednanou jako jeden z nástrojů k řešení dopravy na území hlavního města Prahy je tak ve veřejném zájmu. K námitce, že fotografie pořízené společností Eltodo, a.s., je nutné považovat za cílené a svévolné narušování soukromí žalobce a jeho základních a ústavně garantovaných osobnostních práv, odkázal na

rozhodnutí pléna Ústavního soudu ze dne 16. 5. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 15/16-1, přitom zdůraznil, že přestupek dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. zasahuje výlučně do vlastnického práva provozovatele vozidla dle čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, a není s ním spojen žádný významný zásad do osobnostních práv, jež by se dotýkaly jména a dobré pověsti obviněného; ohledně stalkingu odkázal na ust. § 354 trestního zákoníku, a uzavřel, že pořízení fotodokumentace vozidla při monitoringu parkování vozidel v placených zónách, tedy nikoliv samotné osoby žalobce, není způsobilé vzbudit důvodnou obavu o život či zdraví žalobce, či ho nějak zastrašit. Závěrem žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně v případě skutků uvedených v bodech 1 – 4 a 6 dostatečně zjistil skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ve správním spise se nachází dostatek podkladů ke zjištění skutečností odpovídajících skutkové podstatě přestupku a důkazní prostředky tvoří uzavřený celek, ve správním řízení žalobce neuvedl žádná tvrzení ani důkazní návrhy, které by zakládaly důvodné pochybnosti o okolnostech spáchání přestupku kladenému mu za vinu.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

29. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumávání vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
30. Ústní jednání ve věci se konalo dne 15. 12. 2023, žalobce se z jednání podáním ze dne 5. 12. 2023 omluvil, nepožadoval jeho odročení, byly tak splněny podmínky pro projednání věci v nepřítomnosti žalobce dle § 49 odst. 3 s.ř.s. Žalovaný při jednání setrval na svém stanovisku.
31. Ad 1) Soud dospěl k závěru, že není důvodná námitka, dle které spáchání přestupků nebylo žalobci prokázáno, neboť oznámení Městské policie hl. m. Prahy o podezření ze spáchání přestupků nejsou důkazem.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

32. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
33. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 3. 2019, č. j. 3 As 231/2017 – 49, uvedl, že *„úředním záznamem a oznámením přestupku nelze ve správním řízení samostatně provádět dokazování (viz například rozsudky ze dne 22. 1. 2009 č. j. 1 As 96/2008 - 115, publ. pod č. 1856/2009 Sb. NSS, či ze dne 9. 9. 2010, č. j. 1 As 34/2010 - 73, publ. pod č. 2208/2011 Sb. NSS). Jedná se sice o podklady rozhodnutí ve smyslu § 50 odst. 1 správního řádu, avšak jde o takové podklady, které slouží správnímu orgánu spíše pouze k určení směru dokazování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2017, č. j. 3 As 155/2016 – 34). (...) je nutno dát za pravdu stěžovateli, že judikaturu, podle které může být úřední záznam o spáchání přestupku „důkazem“, avšak nikoliv jediným, je možné vykládat výhradně tak, že nesmí být jediným „důkazem“ k dokazované skutečnosti. Uvedenou podmínku nelze generalizovat v tom smyslu, že úřední záznam (resp. oznámení přestupku) lze užít jako „důkaz“ vždy, když jsou podkladem rozhodnutí i důkazy jiné. Podstatné je, aby úřední záznam nebyl jediným „důkazem“ ve vztahu k určité skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci.“* Obdobné závěry rovněž vyplývají z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, a nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2004, sp. zn. II. ÚS 788/02, na něž odkazoval žalobce.
34. Z uvedeného vyplývá, že podkladem pro rozhodnutí mohou být též podklady od jiných správních orgánů, avšak úředním záznamem nebo oznámením o podezření ze spáchání přestupku nelze samostatně provádět dokazování, tyto podklady lze jako důkaz užít pouze v případě, že dokazovaná skutečnost lze prokázat i na základě jiných důkazů.
35. Pokud jde o skutečnost, že předmětné vozidlo v inkriminované dny a časy stálo na daných místech, byla tato prokázána nejen oznámeními Městské policie hl. m. Prahy o podezření ze spáchání přestupku dne 7. 9. 2020, 6. 10. 2020, 14. 10. 2020, 18. 11. 2020, 18. 12. 2020 a 26. 1. 2021, podle kterých bylo ATP zadokumentováno stání motorového vozidla příslušné registrační značky v ulicích Vodní a Roentgenova v Praze 5 v úseku platnosti fialové parkovací zóny bez platného parkovacího oprávnění, ale také fotodokumentací z týchž dní pořízenou ATP a zachycující motorové vozidlo příslušné registrační značky na místě platnosti dopravní značky č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“, výpisem z registru silničních vozidel, dle kterého byl v předmětné dny provozovatelem vozidla žalobce, a dále také výpisem z CIS, podle kterého žalobce neměl v předmětné dny pro toto vozidlo vydané žádné parkovací oprávnění či zaplacen parkovací poplatek pro parkování na daných místech. Z těchto podkladů jako důkazů vyšel jak správní orgán I. stupně tak i žalovaný.
36. Soud pak konstatuje, že stání vozidla žalobce v inkriminované dny a časy je dostatečně prokázáno z pořízené fotodokumentace, na níž je zachyceno datum, čas i místo jejich pořízení, z fotografií je pak zřejmé, že vozidlo žalobce stálo v úseku platnosti dopravní značky č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou obsahující informaci o tom, že jsou na daném místě v čase od 8:00 do 20:00 hodin vozidla oprávněna stát pouze s platným parkovacím oprávněním, a z výpisu z CIS je

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zřejmé, že žalobce pro své vozidlo v inkriminované dny a čas neměl pro stání na daných místech vyřízeno parkovací oprávnění či zaplacen parkovací poplatek. Z fotografií pak není zjevné, že by vozidlo na daných místech pouze zastavilo na dobu nutnou pro vyložení/naložení nákupu či nastoupení/vystoupení osob. Stání vozidla žalobce na daných místech v inkriminované dny a čas tak bylo i mimo oznámení o podezření ze spáchání přestupku dodané Městskou policií hl. m. Prahy dostatečně prokázáno. Lze tak shrnout, že oznámení Městské policie hl. m. Prahy nebyla v řízení jedinými podklady, přestupkové jednání bylo prokázáno i dalšími důkazy uvedenými výše, které ve svém souhrnu jednoznačně prokázaly spáchání přestupků tak, jak byly specifikovány v napadeném rozhodnutí.

37. Zároveň soud konstatuje, že v prvostupňovém ani napadeném rozhodnutí správní orgány neuváděly nic o tom, že by mělo ze strany žalobce dojít k podpisu jakéhokoliv dokumentu. S ohledem na vše uvedené soud shledal žalobní námitku nedůvodnou.
38. Ad 2) Soud nepřisvědčil ani námitkám žalobce týkajícím se automatizovaného technického prostředku. Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně nedoložil a neprokázal, že ATP byl pevným stacionárním zařízením umístěným v předmětných parkovacích úsecích v ulici Vodní a Roentgenova, že ATP byl v inkriminované dny a čas obsluhován přímo příslušníky Městské policie hl. m. Prahy, a že fotografie zachycující vozidlo žalobce byly přímo na místě pořízeny příslušníky Městské policie hl. m. Prahy. Dle žalobce tak správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí neuvedl, co je ATP a kdo ho při dokumentování vozidla žalobce obsluhoval.
39. Soud zde zdůrazňuje, že žalobní námitka směřuje proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž totožnou námitku žalobce použil i ve svém odvolání. Žalovaný k tomu v napadeném rozhodnutí uvedl, že zákon č. 361/2000 Sb. pojem automatizovaný technický prostředek (ATP) nijak nespecifikuje, a může tak jít jak o mobilní, tak i stacionární zařízení, přičemž v případě monitorování zón placeného stání (ZPS) jsou používána vozidla s namontovaným fotografickým systémem, který snímá všechna vozidla, řidič jejich výběr nijak neovlivňuje, a následně dochází k porovnání zaznamenaných registračních značek s údaji o parkovacích oprávněních či provedených platbách za parkování; všechny tyto procesy probíhají automaticky. Žalovaný k tomu také dále uvedl, že šlo o případ neoprávněného stání, kdy není nutné, aby uvedené jednání bylo zjištěno pomocí ATP.
40. Z uvedeného je patrné, že žalovaný se s odvolací námitkou žalobce vypořádal, neboť uvedl, že šlo o mobilní automatizovaný technický prostředek (ATP) v podobě fotografického systému namontovaného ve vozidle, přičemž toto zařízení je nastavené automaticky, řidič vozidla výběr vozidel, která budou zachycena, neovlivňuje. Ačkoliv to není uvedeno explicitně, lze z odůvodnění napadeného rozhodnutí dovodit, že zařízení, kterým bylo zaznamenáno stání žalobcova vozidla, nebylo obsluhováno příslušníky Městské policie hl. m. Prahy, neboť vozidla v zónách placeného stání (ZPS) byla snímána automaticky.
41. Nadto, jak správně uvedl žalovaný, pro vyvození odpovědnosti provozovatele vozidla za přestupek spočívajícím v neoprávněném stání není nutné, aby dané jednání bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

zjištěno pomocí ATP. Není tudíž ani rozhodné, zda se jednalo o mobilní či stacionární zařízení, a nebylo důvodné, aby správní orgán takovou skutečnost zvlášť prokazoval.

42. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. *se provozovatel vozidla dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.*
43. Podle ust. § 125f odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. *provozovatel vozidla za přestupek podle odst. 1 odpovídá, pokud porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání.*
44. Odpovědnost provozovatele vozidla za předmětný přestupek je tak dána skutečností, že jde o zastavení nebo stání zakázané obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích, a to bez ohledu na to, jak bylo takové jednání zjištěno, není vyžadováno, aby bylo zjištěno automatizovaným technickým prostředkem.
45. Z podkladů založených ve správním spise, zejména z pořízené fotodokumentace a výpisů z CIS, pak jednoznačně vyplývá, že vozidlo žalobce v inkriminované dny a časy stálo v ulici Vodní a Roentgenova v Praze 5, na úseku označeném dopravní značkou č. IP 13c „Parkoviště s parkovacím automatem“ s dodatkovou tabulkou s textem „Po-Pá 08-20 h nebo s platným parkovacím oprávněním“, a že pro takové stání nebylo pro vozidlo žalobce vydáno jakékoliv parkovací oprávnění či zaplacen parkovací poplatek. Vozidlo žalobce tak v inkriminované dny a časy, a na daných místech, stálo neoprávněně a došlo tak k naplnění skutkové podstaty přestupku provozovatele vozidla dle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Pro vyvození odpovědnosti žalobce za projednávané přestupky nebylo třeba, aby ke zjištění porušení pravidel došlo prostřednictvím ATP, neboť postačovalo, aby správní orgány na základě shromážděných podkladů ve správním spise došly k závěru, že se jednalo o neoprávněné stání. K tomuto závěru správní orgány dospěly, a soud se s tím ztotožňuje. Žalobce neuvedl žádné relevantní námitky, kterými by provedené dokazování zpochybnil. Další dokazování ohledně umístění či charakteru automatizovaného technického prostředku tak nebylo namístě.
46. K otázce, kým byly pořízeny fotografie z místa spáchání přestupků a jaký to má vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se soud vyjádří níže v souvislosti s bodem 3.
47. Ad 3) a 5) Žalobce dále namítal, že fotografie založené ve správním spise nelze použít jako důkaz, neboť nebyly získány zákonnou cestou, když jsou tyto fotografie zajišťovány společností Eltodo, a.s., a zákon č. 361/2000 Sb. neobsahuje zákonné zmocnění pro přenesení výkonu veřejné správy spočívající v dokumentování protiprávního jednání a odhalování přestupků na soukromý subjekt. Ze stejného důvodu nelze jako důkaz použít ani jiné podklady předané Městské policii hl. m. Prahy společností Eltodo, a.s., a to provedené vyhodnocení spárování fotografií zachycující vozidlo žalobce s údaji o nezaplaceném poplatku za parkování. Žalobce považoval pořizování fotografií společností Eltodo, a.s., za cílené a svévolné narušování jeho soukromí, základních a ústavně garantovaných osobnostních práv a nepřípustný stalking.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

48. V řízení není sporné, že fotodokumentace a její spárování s údaji o nezaplaceném poplatku za parkování byla provedena společností Eltodo, a.s., nikoli přímo Městskou policií hl. m. Prahy. Žalovaný k tomu v rozhodnutí uvedl, že v případě monitorování zón placeného stání touto společností jsou používána vozidla s namontovaným fotografickým systémem, který snímá všechna vozidla a následně dochází k porovnání zaznamenaných registračních značek s údaji o parkovacích oprávněních či provedených platbách za parkování, všechny tyto procesy probíhají automaticky; podklady získané tímto monitoringem jsou pak poskytovány Městské policii hl. m. Prahy. Soud však shledal, že tato skutečnost nezpůsobuje nezákonnost takto získaných podkladů, ani napadeného rozhodnutí.
49. Žalovaný k tomu uvedl v napadeném rozhodnutí, že společnost Eltodo, a.s. provádí monitoring zón placeného stání (ZPS) na základě smlouvy o dodávce služeb monitoringu dodržování pravidel v zónách placeného stání uzavřené s Technickou správou komunikací hl. m. Prahy, a.s., (TSK), která byla ke správě zón placeného stání (ZPS) pověřena v Usnesení Rady hl. m. Prahy ze dne 9. 9. 2014, č. 2474 - Zásady pro zřizování zón placeného stání na území hl. m. Prahy, což vychází z § 23 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, dle kterého může obec v nařízení obce vymezit oblasti obce, ve kterých lze místní komunikace nebo jejich určené úseky užít za cenu sjednanou v souladu s cenovými předpisy a navazujícího Nařízení č. 19/2017 Sb. hl. m. Prahy. Uvedl, že teprve na základě podkladů z tohoto monitoringu, které jsou předávány Městské policii hl. m. Prahy, městská policie vyhodnocuje, zda parkující vozidla mají uhrazen poplatek za parkování či parkovací oprávnění a zda vzniklo podezření ze spáchání přestupku, které následně postoupí správnímu úřadu k dalšímu řešení.
50. Z toho je zřejmé, že společnost Eltodo, a.s., zajišťuje pouze technickou stránku věci, tedy provádění fotodokumentace. Zjišťování dalších skutečností a samotné vyhodnocení, zda je dáno podezření ze spáchání přestupku, již provádí městská policie, samotné přestupkové řízení pak vedou úřady městských částí hl. m. Prahy.
51. Podle ust. § 50 odst. 1 správního řádu *podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
52. Ustanovení § 50 odst. 1 správního řádu obsahuje pouze demonstrativní výčet podkladů pro rozhodnutí. Obecně platí, že za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci. Podkladem pro rozhodnutí tak mohou být i důkazní prostředky správním řádem výslovně neupravené.
53. Zákon však zakazuje použití takových důkazních prostředků, které byly získány v rozporu s právními předpisy. „*Zákon zakazuje užít k provedení důkazních prostředků, které byly získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy, např. pravidly o zákazu výslechu svědků o utajovaných informacích chráněných zvláštním zákonem nebo o státem uložené nebo uznané povinnosti mlčenlivosti, nebyl-li takové povinnosti zproštěn (srov. § 55 odst. 2 a 3), o zákazu nutit obviněného k výpovědi nebo doznání (srov. např. § 82 odst. 2 přestupkového zákona) či o povinnosti správního orgánu včas vyzkoušet účastníky o provádění důkazů mimo ústní jednání (odstavec 2). Za nepřípustné např. považoval soud utajené pořízení audiovizuálního záznamu uvnitř vozidla taxikáře veřejnou mocí, neboť neoprávněně zasahovalo do práva na respektování soukromého a rodinného života taxikáře ve smyslu čl. 8 Úmluvy (viz NSS 1 Afs 60/2009 – 119). Ne každé porušení právního předpisu o získávání a provádění důkazů povede k nepoužitelnosti takového důkazu, uplatní se*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

pravidlo, že k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, případně na jeho správnost, se nepřiblíží [srov. § 89 odst. 2 spr. řádu či § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., v judikatuře např. NSS 6 As 73/2016-40].“ (Kopecký, Martin. In Kopecký, Martin, Staša, Josef, a kol. Správní řad. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2022. Právní stav komentáře k 1. 9. 2022. Komentář k ust. § 50 správního řádu. Dostupný v systému ASPI.) (podtržení doplněno – pozn. soudu)

54. V daném případě se však nejedná o důkazní prostředky získané v rozporu s právními předpisy, nejde o přenesení výkonu veřejné správy na soukromý subjekt, ale pouze o technické zachycování skutečného stavu v zónách placeného stání pomocí fotografického systému, kdy samotná společnost Eltodo, a.s. tyto podklady nijak neovlivňuje, ani nekvalifikuje, ze strany této společnosti se tedy nejedná o výkon veřejné správy. Tato společnost podklady poskytuje městské policii, která již tyto podklady vyhodnocuje a při zjištění podezření postupuje podnět příslušnému správnímu úřadu. Nelze tak dovodit, že by samotná fotodokumentace byla pořízena nezákonně a že by nebylo možné jí ve správním řízení použít jako důkaz.
55. V nyní projednávaném případě nelze hovořit ani o utajovaném sledování soukromých aktivit žalobce. Jednak z toho důvodu, že informace o tom, že v době spáchání přestupků byl ze strany prováděn monitoring zón placeného stání (ZPS) na území hl. m. Prahy, byla veřejně známou, a to zejména na základě shora uvedených předpisů Hlavního města Prahy. A dále, tento monitoring zároveň nebyl nijak zaměřen na osobu samotného žalobce, ani specificky na jím provozované vozidlo, nýbrž zaznamenával stání všech vozidel v daných zónách.
56. Použitelností obrazového záznamu pořízeného soukromým subjektem v přestupkovém řízení se Nejvyšší správní soud zabýval v rozsudku ze dne 18. 11. 2011, č. j. 2 As 45/2010 – 68, kde uvedl, že *„zaznamenání podoby a počínání osoby v konkrétním místě a čase lze posoudit i jako pořízení obrazového záznamu týkajícího se fyzické osoby, které taktéž požívá ochrany před zneužitím, v souladu s výslovnou dikcí § 12 odst. 1 občanského zákoníku. Podmínkou sine qua non však je způsobilost takového záznamu identifikovat zaznamenanou osobu (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 19. 10. 2005, sp. zn. 30 Cdo 936/2005; rozhodnutí Nejvyššího soudu jsou dostupná z www.nsoud.cz). Aby mohlo dojít k neoprávněnému zásahu do tohoto osobnostního práva, musí být takový projev bez svolení dotčené osoby či zákonné licence (podrobněji viz dále) minimálně zaznamenan; z hlediska řešené problematiky s ním pak navíc musí být následně nakládáno. Platí tedy, že předmětné osobnostní právo nemůže být obrazovým záznamem atakováno, nepostačí-li tento záznam k identifikaci osoby; v opačných případech je nutno vycházet z toho, že k zásahu do tohoto práva došlo, neboť takový projev je zaznamenan a je s ním nakládáno pro potřeby dokazování. Lze tedy vyslovit první dílčí závěr, a sice že není-li, s přihlédnutím ke konkrétním aspektům věci, myslitelné, aby obrazový záznam osoby mohl vůbec zasáhnout do jejího práva na soukromí či práva na ochranu před neoprávněným pořizováním a používáním obrazových záznamů fyzické osoby, je takový záznam použitelný v rámci dokazování v sankčním řízení, a to bez ohledu na to, zda s takovým postupem vyslovila dotčená osoba souhlas.“ (podtržení doplněno – pozn. soudu)* Z citovaného rozsudku vyplývá, že pokud nelze z obrazového záznamu pořízeného soukromým subjektem identifikovat konkrétní fyzickou osobu, nelze dojít k závěru o zásahu do osobnostních práv takové fyzické

osoby, a obrazový záznam jako takový je použitelný v rámci dokazování v sankčním řízení.

57. Na fotografiích založených ve správním spise není ani v jednom případě zachycen sám žalobce, nýbrž pouze vozidlo, jehož je provozovatelem, a dopravní značky č. IP 13c. Ačkoliv byly tyto fotografie pořízeny soukromým subjektem, nelze s ohledem na citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu učinit závěr o zásahu tohoto soukromého subjektu do soukromí a osobnostních práv žalobce, a lze jej tedy jako důkaz použít v řízení o přestupku.
58. Stalkingem se pak obecně rozumí úmyslné, zlovolné a systematické pronásledování a obtěžování jiné osoby, které snižuje kvalitu života a ohrožuje její bezpečnost, kdy cílem je navázání a udržování kontaktu s pronásledovanou osobou i přes její zjevný nesouhlas. Příмым následkem je pak narušování soukromí, osobní svobody a lidské důstojnosti oběti, a v závažných případech také poškození tělesného nebo duševního zdraví. Stalking se projevuje různými formami pronásledování, například opakovanými pokusy o kontakt, zasílání sms zpráv, e-mailů, vyhledávání fyzické blízkosti oběti, slídění, přímé nebo nepřímé výhrůžky, osočování, nátlak, psychické deptání, úmyslné ničení věcí, zneužití osobních údajů, fyzické násilí. Soud konstatuje, že o nepřípustný stalking se v případě žalobce nejedná. Při provádění monitoringu zón placeného stání (ZPS), který je prováděn na základě zákona a podzákonných předpisů, jsou pořizovány fotografie všech stojících vozidel za účelem vyhodnocení, zda tato vozidla mají oprávnění na daných místech stát. Tímto monitoringem je sledováno dodržování pravidel zón placeného stání (ZPS), tedy zda řidiči či provozovatelé tam stojících vozidel uhradili poplatky za placené stání. Monitoring tedy není zaměřen pouze na vozidlo provozované žalobcem, a nemá za cíl vzbudit v žalobci důvodnou obavu o jeho život či ho zastrašit; jde o zákonem aprobovaný způsob identifikace případů, kdy dochází k porušování právních předpisů.
59. Nadto soud doplňuje, že fotografie byly ve správním spise založené od počátku správního řízení, a v rámci ústního jednání dne 12. 1. 2022 byly tyto fotografie provedeny jako důkaz. Žalobce byl o termínu nařízeného ústního jednání vyrozuměn, z nařízeného ústního jednání se pak žalobce neomluvil, a ani se k němu nedostavil. Žalobce první námitky ohledně shromážděných podkladů pro rozhodnutí uplatnil až v odvolání, žalovaný se pak s těmito námitkami dostatečně vypořádal, vysvětlil monitoring zón placeného stání (ZPS) ze strany společnosti Eltodo, a.s., uvedl také, že vyhodnocení, zda došlo ke spáchání přestupku, je již v gesci městské policie, která podklady pro přestupkové řízení zasílá správnímu orgánu I. stupně. Rovněž se žalovaný vyjádřil k žalobcem namítanému zásahu do jeho soukromí a osobnostních práv, a údajnému stalkingu. Se závěry žalovaného se soud s ohledem na výše uvedené ztotožňuje, a žalobní námitky neshledal důvodnými. V odvolání žalobce navrhol k důkazu výpis z Obchodního rejstříku společnosti Eltodo, a.s., smluvní dokumentaci mezi společnostmi Eltodo, a.s. a článek z webu Forbes.cz, tyto materiály žalobce nepřiložil (stejně tak je nepřiložil ani k žalobě). Žalovaný tyto materiály k důkazu neprovedl, nicméně nijak nezpochybňoval a akceptoval všechna tvrzení žalobce o tom, že fotodokumentaci zachycující stání vozidel automatizovaným technickým prostředkem provádí společnost Eltodo, a.s., touto argumentací se obsáhle zabýval, popsal uvedený systém monitoringu zón placeného stání a příslušnou právní úpravu, tedy s danou námitkou řádně vypořádal. Žalobce tedy nebyl nijak zkrácen na svých právech, pokud žalovaný neprovedl dokazování navrhovanými materiály, když tvrzení žalobce učinil nesporná. Nelze tudíž tvrdit, že správní orgány ignorovaly důkazní

- návrhy žalobce. Žalobce v žalobě ani nijak nespecifikoval, jaké další podstatné skutečnosti by nad rámec výše uvedeného měly být správními orgány ještě zjištěny.
60. Z obdobných důvodů ani soud neprováděl k důkazu výpis z Obchodního rejstříku společnosti Eltodo, a.s., smluvní dokumentaci mezi společností Eltodo, a.s. a článek z webu Forbes.cz, kdy není sporu o tom, že tato společnost prováděla monitoring zón placeného stání, a tedy i vyhotovovala předmětnou fotodokumentaci, která byla podkladem ve správním řízení. Otázka odměny, která byla této společnosti za uvedenou činnost poskytována, pak není v daném přestupkovém řízení nijak rozhodná. Takové dokazování by tak bylo nadbytečné. Pokud jde o obsah správního spisu, tak platí, že tento není v soudním řízení správním předmětem dokazování.
61. Ad 4) Žalobce také namítal systémovou podjatost správního orgánu I. stupně i žalovaného, neboť tyto orgány měly uzavřít smlouvy se společností Eltodo, a.s., za účelem obstarávání fotografií stání vozidel v placených parkovacích úsecích a údajů o nezaplacení parkovacího poplatku; správní orgány tak nebyly oprávněny rozhodovat pro zjevný střet zájmů.
62. Soud předně zdůrazňuje, že námitku systémové podjatosti žalobce uplatnil poprvé až v žalobě, tedy se k ní správní orgány nemohly nijak vyjádřit, tato námitka je tak opožděná ve smyslu § 14 odst. 3 správního řádu, neboť o skutečnostech, ze kterých nyní dovozuje podjatost, žalobce hovořil již v odvolání. K opožděné námitce nelze přihlídnout. Nadto, z napadeného rozhodnutí vyplývá, že k zajištění realizace, provozování a rozvoje zón placeného stání byla pověřena Technická správa komunikací hl. města Prahy, která též uzavřela smlouvu o monitoringu zón placeného stání se společností Eltodo, a.s.; tedy z ničeho neplyne, že by smluvní dokumentaci se společností Eltodo, a.s. uzavřel správní orgán I. stupně nebo žalovaný, žalobce to ničím neprokázal. Žalobní námitka je tak i nedůvodná.
63. Závěrem soud uvádí, že přezkoumávané řízení, ani napadené rozhodnutí nevykazuje žádný z žalobcem namítaných deficitů, skutkový stav byl náležitě zjištěn, bylo provedeno řádné dokazování, byla respektována procesní práva žalobce, správní orgány v obou správních rozhodnutích uvedly příslušnou právní úpravu, ze které vycházely, skutková zjištění, která učinily, jejich vyhodnocení a srozumitelné úvahy, kterými se přitom řídily, rovněž se dostatečně vypořádaly s námitkami žalobce. Nad rámec výše uvedených žalobních námitek soud neshledal žádné vady, kterými by se musel zabývat z úřední povinnosti.
64. Soud na základě shora uvedených závěrů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
65. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 15. prosince 2023

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně